

■ ARƏŞ SAI

Arəş Sai 1981-ci ilin payızında Təbrizdə anadan olub. Elektronik mühəndisliyi üzrə təhsil alıb. 1997-ci ilədək fars dilində şeirlər yazıb. 1998-ci ildən bəri türkçə ədəbiyyatla maraqlanan şair ana dilində yazmağa qərar verib. Bir müddət jurnalist kimi fəaliyyət göstərən Arəş Sai Güneydə çıxan "Yarpaq" qəzetində, "Yaşmaq" dergisində, "Heydər baba" gündəliyində çalışıb. "SAAT 25" adlı şeir kitabı 2011-ci ildə Tehrandə "Pınar" mətbəəsi tərəfindən yayımlanıb.

* * *

Təkcə qatarlar, avtobuslar qapılarını açdılar üzümə,
təkcə küçələr izin verdilər keçməyimə,
nə anam oldu dərdlərimi söyləyən bağrına,
nə atam oldu söyəkənəm qayalığına,
Gördüklərimdən yalnız yağışı sevdim
nə səbindən qorxdum,
nə də gəlməsindən,
ilk toxunduğunda mənə
illər öncə unudulan, bürğələnmiş' bir küçədəydim
Təbriz küçəsindəydim
iki divar arasında
uca
və pəncərələri az qala qanad tuta
biri yaşasın deyə sərt dayanmışdı,
biri ölüm olsun deyə,
keçəmmədim heç birindən
sındım
qum-saati kimi
sovruldum zamanın kor döngəsində
nə yumruğumu toplaya bildim,
nə də dodaqlarımda gülüşü.
yalnız sərcələrə baxdım
meydan oxuyarkən azadlığa
yalnız yağış toxundu
bir də yarpaqlardan enən payız.

* * *

Yoxuydun,
bir axşam çağ
Günəşi başından açıb sərmışdin dənizə - dedilər,
Mənsə sahilə
dənizi yorğan çəkmişdim üstümə.
Dəniz çırpınırdı qulağımda,
Günəşin səsini dinləyirdi dəniz,

gecədə qorxurdu bir az...

Bir aylı gecəydi
düşdün gözümə,
eşitdim aydın anlarımı sabahlarda
Gövdəm dalğalanırdı
andım bir yay axşamını
saçların əsdi şairlər bağında.

Ağaclarda fəsillər əsdi, fəsillər
Gizlicə əsdirdim arzularımı etəyinə,
İnciməyəsən,
duysan bəlkə mən olmayanda birdən
Şəhriyarın belə ürəyi titrədi...
titrədi şəhərin ürəyi
Sanki xəyalını göndərdi Şəhriyara yarı.

"Əlan' sənə çay demişdim"
Qulağına əsdi yarpaq-yarpaq şeir, Şəhriyar.

Dənizə sarılıb gözəlliyn sahilə
Ay yanaqlarından
Mənlə dənizə bir pay
Gecələrimiz səndəndir
pay-pay
yuxuydun dünən
gözəlliyn üzürdü dənizi
dəniz boyu məni...

* * *

Hakimin fısqasıyla başlayacağıdı yarış
əl-ayağını itirmişdi əqrəblər
tələsirdi bayraqlarda rənglər
çoxdaniydı qan içməmişdi qırmızılar
çox yaşıl yaşamışdı yaşılar
göy çoxdaniydı göylərdə üzürdü
hər nə həddindən artıq var olmuşdu
bir addım yoxluğa
pis deyildi çox da
Hakimin yoxluğunda başladı savaş
Ölümə oxşayanlar hamısı vağzaldaydılar
- Gəl, oğlan! ... yaman yaraşır ölüm əyninə.
- Sən... əlin başına çoxdur, təyyarələrə lazım.
- Sən... ayaqların yorubdur gövdəni.
- Sən... gözlərin quşlar kimi qərirdir öz ölkəndə.
Əsgərlər
tufənglərin qundaqlarını bağrılarına çəkdiilər,
Analar
qundaqda yatan körpələrini.
Körpələr
tufənglərin əmziyindən barıt əmirdilər
Analar
həyəcan, qorxu, iztirab, nifrət, kədər, həsrət, ah
Hər şey doğurdular analıqdan başqa
Analar savaşın qapqara
Qurşundan isti xəbərləri...

Dünya ikinci savaşıydı
21-inci əsrə mirasıydı
Titrəyirdi yer kürəsinin əl-ayağı
Başlar atom bombası
Ayaqlar tankların dəmir başmaqları

Əllər təyyarələrin qanadı
Sinələr Çin divarı
Gözlər qatarlanmış güllələr
İnsanlıq məqsədiydi
İnsansa vəsilə

Dünya ikinci savaşıydı
Buludlar qapı altından süzülülər evlərə
Torpaq oturdu ayın ulduzun gümüşlüyünə
Yaman qarışmışdı hər nə bir-birinə
Vağzallarda tələsirdi ölüm əsgərliyə
Nəfəsler dayanmışdı səngərlər dalısında
Yer bəzənmişdi cənazələrlə
Cənazələrə bəzənmişdi
hindistanlı qadınların
alın ortası xallarıyla
Sol göz Arazın o tayında
Sağ göz Arazın bu tayında
Qıpqırmızı çaylar coşurdu alınlardan
Yanar dağlar ağızlardan
Qan dağları, dağ qanları
Yenidən yaranırdı dünya ayrılıqlarda
Yeni dünyalar yaranırdı ayrılıqlarda
İki əl, on barmaq, bir bayraq
Aman istəyirdi aman;
iki əl, dörd barmaq, bir bayraq
"Viktoriy" bağırırdı...

Dünya ikinci savaşıydı
Köçürdü gözlər, çökdürdü dizlər, ötürdü izlər
Quşlar qoltuq ağaclarıyla yürüyürdülər
Uçurdular... amma cənazələrin kabuslarında
Yalnız yürüyürdülər yalnız
Yalnız quş adlanırdılar uçamadıqları üçün bəlkə...

Hələ Hindistan da salamatıydı
Tutilər, məbədlər, fillər,
Yalnız dünyadan xəbərsiz Murtaz
Dünya ikinci savaşının xəbərindən
Od aldı beynindən
Alov çəkdi batılar tək.

Dinmədilər tutilər,
Çıxmadı Tanrı məbədinə
Eşitmədi fillərin fil qulağı
Ancaq bir an
Dayandı partlayış anında zaman, diksindi cahan
Kurtaj oldu Yapon qarında Xirosimayla Naqasaki
Nə yaxşı, yaman qurtardı Eynşteyn dünyanı!
Bölünmədi dünya Yaponla Alman arasında!
Hakim çalmışdı deyəsən fısqanı
Qurtulmuşdu bu oyun da...

İllər savaştan sonra əlimə çatan fotolar
Hələ qorxurdular özlərində yaşadan
Savaş insanların yaşamasından
Gözəl cinayətlərdən
Bomba doğulan körpələrdən
Başı uca yaşayan edam ağaclarından
Fotoqraflar
Bağırırdılar...
Çağırırdılar... sus
Sərgidən çıxanlar:
- Vaaaay! nə gözəlmiş - deyirdilər ...